

Hans Christian Andersen

(1805-1875)

compunere

Alexandra-Andreea STANESCU, Cls. a VI-a A
Scoala Generala nr. 3 „Nicolae Titulescu” Bucuresti
Martie 2003

Andersen, Hans Christian (1805-1875), autor danez ale cărei basme au fost traduse în mai mult de 80 de limbi și care au inspirat piese de teatru, balet, filme, sculpturi și picturi. Scriitorul H. C. Andersen s-a născut la Odensee în anul 1805, în perioada marilor victorii napoleoniene în Europa.

El a suferit mult în copilărie din cauza sărăciei și a neglijenței familiale și ca urmare la vârsta de 14 ani a fugit de acasă la Copenhaga. Acolo a lucrat pentru Jonas Collins, directorul Teatrului Regal, până când Collins a adunat banii necesari educației adolescentului Hans Christian.

După studii, Hans Christian a mai lucrat într-o casă de comerț, dar a lucrat neobosit să devină scriitor profesionist.

Începând cu anul 1822, Andersen a publicat poezii, proză și a produs piese de teatru. Primul său succes a fost “O călătorie de la Canalul Holmen la capătul răsăritean al Insulei Amager în anii 1828 și 1829” (1829), o povestire fantastică în genul celor scrise de autorul german E.T.A. Hoffmann.

Primul său roman “Improvizatorul” a fost primit bine de public și critici în anul 1835, iar prima lui carte de basme a fost publicată tot în anul 1835.

Scriitorul a călătorit mult în Europa, Asia și Africa, producând multe romane, piese de teatru și cărți de călătorii. A devenit însă faimos prin cele mai mult de 150 de basme și povestiri pentru copii, care l-au așezat între cei mai importanți scriitori din lume. Basmele sale “Rățușca cea urâtă” (1843), “Hainele cele noi ale Împăratului” (1837), “Crăiasa Zăpezii” (1844), “Pantoforii roșii” (1845) și “Mica Sirenă” (1837) au reprezentat inovații în literatura acelei vremi prin bogăția sentimentelor și a ideilor descrise și prin modul în care foloseau limbajul popular.

Hainele cele noi ale imparatului

Scriitorul danez Hans Christian Andersen a scris “Hainele cele noi ale Împăratului” în anul 1837. Basmul povestește istoria unui rege nătâng și înfumurat care credea că doar oamenii bogați și deștepți pot vedea hainele sale cele noi făcute de un croitor lingușitor și șmecher.

Împăratul s-a plimbat gol prin orașul său, în văzul supușilor care îl lingușeau spunându-i ce frumoase sunt hainele cele noi. Doar un băiețel din popor a avut curajul să strige “Regele e gol!”, iar strigătul lui a fost apoi repetat de toți poporenii.

Împăratul a fugit, ascunzându-se în palat, rușinat de hohotele supușilor săi la vederea hainelor cele “noi”.

Mica Sirena

Basmul “Mica Sirenă” a fost scris tot în anul 1837 și povestește istoria unei sirene care s-a îndrăgostit de un tânăr prinț pe care l-a salvat din valuri în timpul unui naufragiu, pe furtună. Pentru a putea fi alături de alesul inimii sale, mica sirenă își vinde părul frumos, își pierde graiul și coada și primește în schimb picioare de om, nedeprinse a umbla, care îi dădeau dureri grozave.

Alături de iubitul său cunoaște multe îndoieli și chinuri, văzând cum acesta se căsătorește cu prințesă frumoasă, dar mică la suflet, pe care el o credea salvatoarea lui.

Povestea tristă a Miciei Sirene i-a impresionat atât de mult pe locuitorii din Copenhaga, încât au ridicat în port statuia miciei sirene, care veghează drumul apelor.

